

SON TREN

Metin Özarlan

Elli yıldır neler gördüm ah neler
Tazelendi belleğimde köhneler
Bir oyun ki kendisini sahneler
    Yine o bildiğim istasyondaydım
    Tıraşım yerinde giysim yeniydi
    Bilmem şimdiye dek kaç vagon saydım
    Bu giden ömrümün son treniydi
Ufukta kayboldu dumanı kaldı

Bunca yıl zamana kardeşlik ettim
Gâhi mertlik gâhi kalleşlik ettim
Kendi makamıma ben eşlik ettim
    Nicedir kapısı örtük kapalı
    Bir evim var yok kiracı içinde
    Bön gönülle aşk yoluna sapalı
    Yaktığım türküler acı içinde
Yüreğimde ahı amanı kaldı

Semender ruhumun izmaritinden
İçime bir nefes çektim derinden
Silindi aşk izi kalp üzerinden
    Sonsuzluğa el sallıyor mendilim
    Artık boş bir levha gibi dimağım
    Bir arpa boyunca sürdü menzilim
    Başımınla yer değiştirdi ayağım
Ne dengesi ne de dermanı kaldı